

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๘/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๕/๒๕๖๒

วันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายสุทธนะรัตน์ บุญชนะสาร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสุทธนะรัตน์ บุญชนะสาร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี กรุงเทพมหานคร ดำเนินคดีอาญากับผู้ร้องในข้อหาจับของโจร และศาลอาญาพิพากษาลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน (คดีหมายเลขคำที่ ๗๕๔/๒๕๓๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๖๘๕/๒๕๓๑) พันโทเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๑ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ดำเนินคดีอาญากับผู้ร้องในข้อหาลักทรัพย์ และศาลจังหวัดสระบุรีพิพากษาลงโทษจำคุก ๖ เดือน (คดีหมายเลขคำที่ ๒๐๗๒/๒๕๓๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๕/๒๕๓๓) พันโทเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ ทั้งผู้ร้องยังกล่าวอ้างว่าบิดาและพี่ชายของตนแย่งมรดกไปทั้งหมดรวมถึงกรณีที่มีผู้รับฝากโฉนดที่ดินแล้วไม่คืนให้ผู้ร้อง

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้งให้ทราบว่าการณ์ประเด็นปัญหาตามคำร้องเรียนเป็นเรื่องที่ศาลได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว ส่วนกรณีที่ว่าถูกบิดาและพี่ชายแย่งมรดกไปทั้งหมดรวมถึงกรณีที่มีผู้รับฝากโฉนดที่ดินแล้วไม่คืนนั้น เป็นเรื่องพิพาทระหว่างเอกชนด้วยกันมิใช่เป็นการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๓) และ (๔) ซึ่งต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิยื่นคำร้อง กรณีประเด็นปัญหาตามคำร้องเรียน

จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินจะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ดังนี้

(๑) เรียกเอาหนังสือ ออกใบรับรอง ประกาศนียบัตร และทรัพย์สินที่ผู้ร้องมีสิทธิ

(๒) ให้รื้อฟื้นคดีอาญาของผู้ร้องในคดีรับของโจรและคดีลักทรัพย์ขึ้นพิจารณาใหม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “... ถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็น การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐและต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเรื่องฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ โดยมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากคำพิพากษาของศาลอาญาในคดีหมายเลขคำที่ ๗๘๔/๒๕๓๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๖๘๕/๒๕๓๑ ที่พิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดฐานรับของโจร และให้ลงโทษจำคุก ซึ่งผู้ร้องพ้นโทษเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๓ และคำพิพากษาของศาลจังหวัดสระบุรีในคดีหมายเลขคำที่ ๒๐๗๒/๒๕๓๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๕/๒๕๓๓ ที่พิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดฐานลักทรัพย์ และให้ลงโทษจำคุก ซึ่งผู้ร้องพ้นโทษเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ นั้น ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลอาญาและศาลจังหวัดสระบุรีได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา

ส่วนที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าถูกบิดาและพี่ชายแย่งมรดกไปทั้งหมดรวมถึงกรณีที่มีผู้รับฝากโฉนดที่ดินแล้วไม่คืนให้ผู้ร้องนั้น เห็นว่า เป็นกรณีที่มิได้เกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ จึงเป็นกรณีต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาเช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๑๘/๒๕๖๒)

[Handwritten signature]

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

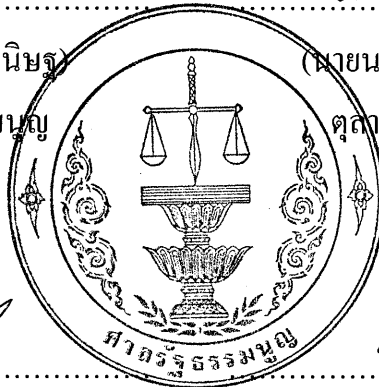
(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ